

Ліна ВЕРЕСЕНЬ

НАЙБІЛЬШЕ ШАСТЯ – ЗНАЙТИ СЕБЕ

Театр – мистецтво, що постійно живе, розвивається і змінюється. Саме тим воно і відрізняється від інших видів мистецтв, бо існує лише в певних часових рамках: кожна вистава, кожна дія актора на сцені є неповторною і ніколи не буде тією ж самою. Вистава існує лише в той час, коли вона триває. Навіть при сталому акторському складі, при тих самих глядачах, але зіграна в інший день

сповідує ідею справжньої дружби, торжества добра над злом і, безперечно, дуже сподобалась дорослим та маленьким глядачам. Загалом театралізоване дійство відвідали понад 200 любителів театру.

Ролі виконували актори "Пілігриму", студенти філологічного факультету Мар'яна Косюк (Мама), Олег Бобко (Джан Лін), Володимир Репетило (Кун Лін), Діана Каленюк (Панда), Ірина Вахівська (Кролик), Юрій Коханевич (Черепашка, Дракон). Звукорежисер – випускниця нашого ВНЗ Людмила Благий.

У виставі використано галітні тростяні і планшетні ляльки, ляльки-малпети (з рухомим ротом), а також спецефекти (світлові, звукові, дим, рухомі декорації, що трансформувалися у різних площинах). Саме несподівані зміни декорацій викликали у дітей вигуки захоплення.

По закінченні вистави вражені діти підходили до режисера, запитували про ляльки, пробували самостійно приводити їх у рух – і це, мабуть, стало найвищою нагородою молодому театралу.

Згодом Антон Благий (як викладач основ сценарної роботи) провів майстер-клас для студентів педагогічного факультета

– це вже інша вистава, тому драматурги, актори, режисери, аматори весь час шукають нові шляхи вираження навколишньої дійсності.

У стані постійного творчого пошуку знаходиться й Антон Благий – молодий асистент кафедри педагогіки та психології

нашої академії, режисер-постановник студентського експериментального театру "Пілігрим" (керівник Василь Скоропляс).

Випускник нашого ВНЗ, студент-заочник Рівненського ДГУ (спеціальність "Режисер драматичного театру")

просто вражає своєю нестримною творчою активністю: попри власну

безпосередню участь у виставах, він входить до групи організаторів усіх урочистих заходів у нашій академії та за її межами.

Нещодавно відбулась прем'єра театралізованої вистави "Бамбукова флейта" (постановка Антона Благия) для дітей викладачів ВНЗ та учнів молодших класів загальноосвітніх шкіл м.Кременця.

Поставлена на основі китайської легенди про Дракона, під супровід східної музики, казка

ту із водіння різних типів ляльок, технології виготовлення ляльки та декорацій, а також з навичок використання їх у роботі з дітьми у школі.

Новою роботою молодого театрала (і його дипломною роботою) стала прем'єра вистави "Пікнік" за п'єсою Ф.Аррабала. П'єса написана у жанрі драми абсурду на основі особистих вражень автора від громадянської війни в Іспанії, що розколола

його родину, від розуміння жахів кровопролиття Другої світової війни і внаслідок цього – братовбивчих процесів реформації політичної карти світу. Без сумніву, ця тема буде актуальною, допоки у світі існують війни.

Аррабаль поміщає героїв у умовний світ, де ні країна, ні час, навіть імена персонажів не мають жодного значення. Майстерно використовуючи парадокси, автор протиставляє щире людське наївність

і безжалісну безіменну війну, показує весь абсурд існування війни і дає зрозуміти, що єдине, що має сенс – це життя людини.

Історія про двох солдатів – Сапо і Село, які не вміють і не хочуть воювати, але волею невідомих генералів змушені сидіти у ворожих окопах і стріляти один в одного. Але коли герої миряться між собою, розуміють, що, по суті, нічим не відрізняються один від одного, у них немає жодної причини воювати і відкривають секрет припинення війни, їх всіх «ліквідовують».

Хоча й існують люди, які не хочуть воювати і знаходять шляхи припинення війни, проте завжди будуть ті, кому продовжувати воювати вигідно...

Перед акторами постало завдання не просто зіграти комедійні ролі, а зобразити наївних блазнів, клоунів так, щоб глядач не відчув жодної ноти фальші. Комедія і фарс не мають втратити свого філософського сенсу. Обов'язковою умовою гри акторів є дотримання правил існування «четвертої стіни», тобто виключається будь-який контакт із глядачем.

Персонажі стають в певній мірі символами всього людства. Несуттєво, де

відбувається дія п'єси, в якій країні, в яку епоху і в чому причини початку війни. Важливим лишається лише сам факт її існування. «Пікнік» – це історія всього людства, стиснута до однієї години.

Для виконання ролей солдатів були підібрані актори студентського експериментального театру «Пілігрим», однакові по статури і типажу. Оскільки їх вік збігається з імовірним віком героїв у п'єсі, з ними не виникло проблем. Ролі виконували: Денис Скоропляс, Сергій Доротюк – генерали Людмила Бдагий – сеньйора Тепан, Мирослав Задорожнюк – сеньйор Тепан, Андрій Дубас – Сапо, Павло Левицький – Село, Олег Бобко – санітар. Режисеру допомагали світлооператор Володимир Репетило, звукооператор Юрій Коханевич, хореограф Наталія Ткач, помічник режисера Марина Крупенко.

Про тонкощі постановки п'єси судити не нам. Адже у залі за виставою оцінюють спостерігали завідувач кафедри театральної режисури РДГУ Володимир Богатирьов та його колеги – художній керівник

курсу, викладач режисури та майстерності актора Олена Мельничук і викладач режисури та театральної драми Юрій Мельничук.

Вистава отримала найвищий бал, включаючи актуальність тематики, сценографію, роботу з акторами і решту складових, що визначають її успіх. Крім того, Антона назвали найкращим студентом курсу і запросили зіграти зі

своїм театром у Рівному. А це означає, що він знайшов себе у нашому суперечливому світі. Нехай же успіх супроводжує його й надалі на цьому нелегкому, та завжди свіжому і дивовижно цікавому театральному шляху!

СПОВО ПОЕТА – УСТАМИ АКТОРІВ

До 85-літнього ювілею Ліни Костенко актори експериментального студентського театру "Пілігрим" під керівництвом Василя Скоропляса зробили чудовий подарунок шанувальникам таланту геніальної української письменниці: вони зіграли досить-таки непросту виставу за історичним романом у віршах "Маруся Чурай".

Більше десятка років тому у розмові з Василем Скороплясом Ліна Костенко сказала: "Якщо колись вам доведеться поставити цей твір, не захоплюйтесь декораціями. Нехай головним буде живе слово, і те, що я хотіла ним сказати..."

І колектив ризикнув виконати це завдання. Дійсно, мінімум декорацій вказував лише на загальну картину тогочасної України, стримані кольори не відволікали глядача від всеохопного, заворожуючого поетичного слова.

А студенти, яких бачили щодня і котрі практично не відрізняються від своїх колег, не виділяються зі студентського колективу, – на сцені раптом перевтілювались і робили дивовижні речі. Досконале усвідомлення теми й ідеї ліро-

епічного твору, майстерне володіння текстовим матеріалом, глибоко чуттєве вживання в образи поетичних героїв – це наслідок як режисерської активності, так і прагнення самих акторів долучитися до високого мистецтва і спробувати власні сили в іншому сценічному жанрі.

Переконливе слово Ліни Костенко, вкладене в уста душі українського народу Марусі Чурай (а її зіграли Марина Крупенко та Марія Мінковська),

полкового обозного Івана Іскри (Павло Левицький), дяка-філософа (Антон Луб'яницький), судді (Олександр Ковень), перепліталось з розмовами козаків (Володимир Репетило, Дмитро Черняк, Олег Бобко, Юрій Коханевич) на фоні збірного голосу народу (Вікторія Питуліна, Віра Петручок, Марія Мінковська, Настя Іванюк, Наталя Ярмошевич, Наталя Левицька) та пісенного супроводу Софії Горобець.

Саме така постановка дозволила відтворити тему нещасливого кохан-

ня Марусі та Грицька у поєднанні з широкою картиною життя України XVII століття. Та найголовнішим, безперечно, є порушені у творі вічні проблеми любові, патріотизму і зради, складних взаємовідносин митця і народу, які залишаються актуальними і в наш час. Творчий колектив студентського театру доніс до глядачів ідею незнищенності українського народу і глибокої віри в його духовну силу та могутність.

Режисеру-постановнику вистави Василю Скороплясу допомагали молоді режисери Марина Крупенко й Олександр Ковень. Костюми для акторів підготувала Анастасія Азанова, а елементи декорацій та реквізиту – Антон Благий.

Вистава відбулась за активного сприяння ректора академії, професора Афанасія Ломаковича, проректора з виховної роботи Миколи Сиротюка та директора педагогічного коледжу Надії Бабій.

